

**REVISTA ROMÂNĂ
DE JURISPRUDENȚĂ
1/2026**

CUPRINS

I. EDITORIAL

Actualitatea dezbaterii juridice asupra nulității actului juridic civil (<i>jud. drd. Cezar Virgiliu Filip</i>).....	17
---	----

II. ARGUMENTUM (<i>cercet. șt. gr. I dr. Raluca Dimitriu</i>).....	20
--	----

III. JURISPRUDENȚĂ COMENTATĂ ȘI ADNOTATĂ

1. Este posibilă invocarea din oficiu de către instanța de apel a nulității absolute a actelor de executare silită efectuate în cadrul contestației la executare? (<i>comentariu critic de av. dr. Șerban Mircioiu</i>).....	24
2. Încetarea de drept a măsurilor asigurătorii dispuse în dosarul penal. Efectele în materie civilă (<i>comentariu de av. drd. Alina Adriana Arseni</i>).....	33
3. Constatarea nulității absolute a contractului de împrumut și a contractului de garanție imobiliară accesoriu pentru cauză ilicită și imorală – instrument pentru protejarea intereselor patrimoniale ale creditorului (<i>comentariu de conf. univ. dr. Carmen Adriana Domocos</i>).....	37
4. Calitate procesuală activă în promovarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor (<i>comentariu de jud. Mariana Ene</i>).....	44
5. Motive de nelegalitate pentru anularea hotărârii adunării creditorilor (<i>comentariu de jud. Mariana Ene</i>).....	50
6. Acțiune în anularea actelor frauduloase. Natura juridică a termenelor prevăzute de art. 118 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 (<i>comentariu de jud. Mariana Ene</i>).....	55
7. Valabilitatea contractului de intermediere imobiliară încheiat între profesionist și consumator în lipsa formei scrise (<i>comentariu de jud. Tiberiu-Dumitru Obrocea</i>).....	63
8. Interesul și termenul de exercitare a unei acțiuni în anularea unor desene/modele industriale din perspectiva art. 42 din Legea nr. 129/1992. Lipsa caracterului de noutate și a caracterului individual la momentul înregistrării. Nulitatea înregistrării desenului/modelului industrial (<i>comentariu de jud. Laura Cristea</i>).....	70
9. Nulitatea actului administrativ. Lipsa motivării acestuia (<i>comentariu de jud. Larisa Andreea Filip</i>).....	77
10. Locul prestării serviciilor furnizate de un studio de înregistrare de videochaturi operatorului unei platforme de difuzare prin internet. Nulitatea deciziei de impunere prin perspectiva aplicabilității art. 53 din Directiva 2006/112/CE/28-nov-2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (<i>comentariu de jud. Luminița-Teodora Popescu</i>).....	85
11. Neîntrunirea condițiilor pentru luarea măsurilor asigurătorii fiscale. Nedovedirea prezumției relei-credințe, respectiv a riscului de diminuare a patrimoniului contribuabilului (<i>comentariu de av. drd. Alina Adriana Arseni</i>).....	92
12. Nulitatea absolută a actelor administrative încheiate cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese (<i>comentariu de jud. Larisa Andreea Filip</i>).....	97
13. Anulare autorizație de construire emisă pentru supraetajare clădire nefinalizată. Caracterul dispozitiv al normei de la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 (<i>comentariu de jud. Constantina-Monica Turcu</i>).....	105

14. Încadrarea juridică greșită a faptei contravenționale făcută prin procesul-verbal de contravenție. Cauză de nulitate absolute sau relativă a procesului-verbal de contravenție (<i>comentariu de jud. Raluca Simion</i>)	112
15. Invocarea nulității deciziei de concediere disciplinară pe cale de excepție în cadrul contestației. Inexistența obligației instanței de a se pronunța cu prioritate asupra acestui motiv de nulitate absolută a deciziei contestate sau în mod distinct față de fondul contestației (<i>comentariu de jud. Nicolae Constantin Costache</i>)	121
16. Efectele unei hotărâri penale definitive prin intermediul căreia sunt desființate actele care au stat la baza încheierii contractului individual de muncă. Aplicarea principiului anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial. Încetarea de drept a contractului individual de muncă urmare a constatării nulității absolute a acestuia (<i>comentariu de jud. Nicolae Constantin Costache</i>)	124
17. Constatarea nulității clauzei din contractul individual de muncă referitoare la durata determinată a acestuia. Prescripția dreptului de a solicita constatarea nulității clauzei (<i>comentariu de jud. Nicolae Constantin Costache</i>)	130
18. Obligatorietatea și opozabilitatea hotărârii judecătorești prin care se constată nulitatea unei clauze din contractul colectiv de muncă într-un litigiu în care nu figurează ca părți toate entitățile semnatare. Invocarea nulității pe cale de excepție, ca fundament al cererii de chemare în judecată (<i>comentariu de jud. Nicolae Constantin Costache</i>)	137
19. Nerespectarea de către angajator a obligației de rezultat prevăzute în contractul colectiv de muncă de a stabili un Plan social cu Sindicatul reprezentativ – cauză de nulitate absolută a deciziei angajatorului prin care au fost stabilite în mod unilateral măsurile cu privire la salariații afectați și a deciziei subsecvente de încetare a contractului individual de muncă al salariatului (<i>comentariu de jud. Maria Violeta Duca</i>)	145
20. Nulitatea clauzelor contractului individual de muncă. Interpretarea termenului de sesizare a instanței după încetarea raporturilor de muncă (<i>comentariu de jud. Manuela Aurora Guțu</i>)	155
21. Conflict de muncă; nulitatea de drept a contractului individual de muncă încheiat cu nerespectarea cerințelor prevăzute de lege pentru ocuparea postului; cerere reconvențională privind constatarea nulității absolute a contractului individual de muncă (CIM) pentru nerespectarea condițiilor de legalitate la încheiere (<i>comentariu de jud. Manuela Aurora Guțu</i>)	168
22. Nulitatea donației bunului altuia și efectele anulării certificatului de moștenitor asupra actelor juridice subsecvente (<i>comentariu de jud. Cristina-Mihaela Drăghici-Nedelcu</i>)	178
23. Nulitate absolută a căsătoriei. Căsătorie fictivă (<i>comentariu de jud. Larisa Andreea Filip</i>)	188

IV. MECANISME DE UNIFICARE A PRACTICII JUDICIARE

Repere jurisprudențiale în materia nulității actului juridic civil (<i>jud. drd. Cezar Virgiliu Filip</i>)	193
---	-----

V. JURISPRUDENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI

Repere constituționale în configurarea regimului juridic al nulității actului juridic civil (<i>dr. Ioana-Cristina Vida</i>)	205
--	-----

VI. JURISPRUDENȚA CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

Obligațiile statului în cazul anulării unui act juridic. Selecție de jurisprudență a Curții europene a drepturilor omului (<i>dr. Roxana Rizoiu</i>).....	223
---	-----

VII. JURISPRUDENȚA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

O schimbare de paradigmă în definirea litigiului internațional în materie civilă și comercială – observații asupra hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele <i>Inkreal</i> și <i>Cabris Investment</i> (<i>dr. Ioana Olaru</i>).....	235
--	-----

VIII. DEZBATERI

1. Restabilirea situației anterioare ca efect al nulității: între drept substanțial și exigențe procesuale (<i>av. Antonio Timnea</i>)	248
2. Acțiunea în acte frauduloase având ca obiect operațiuni de transfer a unor drepturi de folosință derivate din contracte cu executare succesivă (<i>av. Andrei Ștefănescu</i>)	266
3. Sancțiunea pentru achitarea în parte a taxei de timbru pentru recurs și revizuire (<i>conf. univ. dr. Andreea Tabacu</i>).....	276
4. Între consensualism și solemnitate. Scurte considerații asupra sancțiunii nulității absolute a contractului de vânzare derivată din lipsa formei sau formalității prescrise de lege (<i>lect. univ. dr. Cristina-Ramona Duță</i>).....	288
5. Încălcarea dreptului la informare al asociatului – nulitate absolută sau relativă a hotărârii adunării generale a asociațiilor? (<i>jud. Maria Camelia Botiș</i>).....	311
6. Acțiunea în anulare – între funcția reparatorie și riscul descurajării finanțării întreprinderii (<i>jud. dr. Mihaela Sărăcuț</i>).....	321
7. Nulitatea actului fiscal în era algoritmilor (<i>av. dr. Daniela Constantin Vorovenci</i>).....	333

IX. TEMATICA NUMERELOR VIITOARE	348
--	-----

III. JURISPRUDENȚĂ COMENTATĂ ȘI ADNOTATĂ

1. Este posibilă invocarea din oficiu de către instanța de apel a nulității absolute a actelor de executare silită efectuate în cadrul contestației la executare?

Is it possible for the court of appeal to raise of its own motion the absolute nullity of enforcement acts carried out in the context of an enforcement challenge?

Abstract

The issue arising in the case set out below is whether the court of appeal may at any time during the proceedings, of its own motion, raise the absolute nullity of the enforcement acts carried out, even if these grounds were not relied on by the challenger in the statement of reasons for the enforcement challenge.

The court of appeal chose to raise of its own motion new grounds of enforcement challenge capable of leading to the absolute nullity of all enforcement acts carried out in the enforcement file, on the ground that the court is not bound by the time limit for bringing the enforcement challenge and may therefore, of its own motion, at any time during the proceedings, including on appeal, raise the absolute nullity of the enforcement acts.

However, in our view, the court of appeal is not allowed, whether on the basis of respect for the principle of fairness, or of the search for the truth in the case, or in the exercise of its active role, to alter on appeal the cause of the enforcement challenge by raising of its own motion new grounds of challenge which the challenger himself omitted to invoke.

Rezumat

Problema care se ridică în speța redată mai jos este aceea dacă instanța de apel poate invoca, din oficiu, oricând în cursul judecății, nulitatea absolută a actelor de executare silită efectuate, chiar dacă aceste motive nu au fost invocate de către contestator prin motivarea contestației la executare.

Instanța de apel a înțeles să invoce ea însăși din oficiu noi motive de contestație la executare apte să conducă la nulitatea absolută a tuturor actelor de executare silită efectuate în dosarul execuțional cu motivarea că instanța nu este ținută de termenul de exercitare a contestației la executare, astfel încât ea poate invoca, din oficiu, oricând în cursul judecății, nulitatea absolută a actelor de executare, inclusiv în apel.

Însă, în opinia noastră, instanța de apel nu are voie nici în temeiul respectării principiului echității, nici în temeiul aflării adevărului în cauză și nici în exercitarea rolului său activ, să schimbe în apel cauza contestației la executare prin invocarea de noi motive de contestație la executare din oficiu, motive pe care contestatorul însuși a omis să le invoce.

(Trib. Brașov, dec. civ. nr. 935/AP/2024,
trimisă, în rezumat și cu **comentariu critic**, de **av. dr. Șerban Mircioiu***)

* Facultatea de Drept, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, avocat, Baroul Cluj, lector I.N.P.P.A.

1. Premisa analizei. Rezumatul stării de fapt și al hotărârii

Prin sent. civ. nr. 10927 din data de 20.11.2023 pronunțată de Jud. Brașov a fost respinsă cererea de suspendare a judecății formulată de contestator în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 C. pr. civ. S-a respins și contestația la executare formulată de contestatorul I.N. de C.D.P.C. și S de Z. Brașov în contradictoriu cu intimata M.G.C.I.

Pentru a se pronunța în acest sens, din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța de fond a reținut următoarele: prin încheierea din data de 5.10.2022 a Jud. Brașov a fost încuviințată executarea silită a titlului executoriu reprezentat de sent. civ. nr. 1642/23.02.2018 a Judecătoriei Brașov la cererea creditoarei cesionare M.G.C.I. împotriva debitorului contestator pentru realizarea creanței de penalități de 800 lei pe zi de întârziere.

La data de 27.10.2022, executorul judecătoresc a emis somația prin care debitorul contestator a fost somat ca în termen de 1 zi de la comunicarea actului de executare să achite creditoarei suma de 445.600 lei, reprezentând penalitățile de întârziere calculate pentru perioada 23.02.2018-3.09.2019, precum și suma de 12.158 lei, reprezentând cheltuieli de executare, din care suma de 11.602,50 lei, reprezentând onorariul de executor, cheltuieli de executare care au fost stabilite prin încheierea executorului judecătoresc de la aceeași dată.

Contestatorul a considerat că încheierea de încuviințare a executării silite este nelegală deoarece în dispozitivul acestei s-a menționat ca dată de începere a perioadei de calcul al penalităților ca fiind data de 3.09.2019, susținere neîntemeiată având în vedere că raportat la cererea creditoarei care a stat la baza sesizării instanței de executare s-a menționat perioada 23.02.2018-3.09.2019, astfel încât în mod evident referirea la data de 3.09.2019, ca dată de început a perioadei de calcul s-a constituit într-o eroare materială și nu un motiv de nelegalitate. Relativ la titlul executoriu s-a constatat că sent. civ. nr. 1642/23.02.2018 a Judecătoriei Brașov a fost pronunțată în condițiile art. 906 alin. (1) și (2) C. pr. civ., respectiv debitorul a fost obligat la plata de penalități de 800 lei pe zi de întârziere până la îndeplinirea obligației prevăzută în titlul executoriu constând în dec. civ. nr. 35/30.01.2012 a Trib. Brașov, prin care a fost obligat să emită în condițiile reglementate de Legea nr. 10/2001 o decizie prin care să restituie în natură reclamanților cota de 1/2 poarte din imobilul înscris în C.F. (...).

Astfel, în considerarea materiei în care a fost pronunțat titlul executoriu pus în executare (al cărui caracter nu a fost contestat) se observă că în cauză, contestației dedusă judecății îi sunt incidente prevederile art. 906 alin. (5) în conformitate cu care pe calea unei astfel de contestații, în mod limitativ, analiza privește situația potrivit căreia „*penalitatea va putea fi înlăturată (...) dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării*”, or în cauză pe de o parte contestatorul nu a probat îndeplinirea obligației stabilită în sarcina sa prin dec. civ. nr. 35/30.01.2012 a Trib. Brașov, prin depunerea deciziei emise potrivit titlului executoriu având ca titular pe cedent conform deciziei civile amintite sau pe creditoarea cesionară, iar apărările legate de necesitatea lămuririi creditorului obligației se constată că sunt neîntemeiate dat fiind că obligația de îndeplinit este lipsită de echivoc.

De asemenea, motivul invocat în justificarea neîndeplinirii obligației în conformitate cu dec. civ. nr. 35/30.01.2012 a Trib. Brașov referitor la faptul că deține doar dreptul de administrare asupra imobilelor nu și dreptul de proprietate, care aparține Statului, s-a reținut că este o apărare care a fost deja analizată și soluționată cu autoritate de lucru judecat în înțelesul art. 430 alin. (2) teza finală C. pr. civ., prin chiar decizia menționată prin care s-a stabilit fără echivoc că bunurile imobile în litigiu fiind preluate în fapt în patrimoniul debitorului nu există niciun impediment pentru restituirea în natură în

condițiile Legii nr. 10/2001, astfel încât o astfel de apărare nu mai poate fi reiterată și dedusă unei noi analize pe calea unei contestații la executare, care de altfel nu este permisă în mod expres și prin art. 713 alin. (1) C. pr. civ. în conformitate cu care *„dacă executarea silită se face în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrale, debitorul nu va putea invoca pe cale de contestație motive de fapt sau de drept pe care le-ar fi putut opune în cursul judecării în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă”*.

În ceea ce privește apărările referitoare la alte executări silitе pornite în baza aceluiași titlu executoriu instanța le-a reținut ca fiind neîntemeiate dat fiind că nu s-a probat că sunt în curs de derulare având ca obiect același drept și bun imobil care fac obiectul executării de față, având ca și creditor pe intimata din cauză, în calitate de cesionar, care s-a subrogat în dreptul cedentului creditor din dec. civ. nr. 35/30. 01.2012 a Trib. Brașov, astfel încât aceste apărări apar chiar ca fiind străine de prezenta cauză.

În ceea ce privește cheltuielile de executare, contestatorul a formulat critici doar relativ la onorariul de executor considerându-l ca fiind disproportionat în raport de cheltuiala executorului judecătoresc, efortul intelectual, valoarea și complexitatea actului de executare întocmit, fără ca acesta să indice un quantum pe care să îl arate ca fiind cel pretins corespunzător. S-au reținut că și apărările sub acest aspect ca neîntemeiate având în vedere că onorariul a fost stabilit în mod legal în conformitate cu art. 3 lit. d) din anexa 1 la Ordinul nr. 2550/C/2006 la care a fost adăugat T.V.A. și a rezultat onorariul de 11.602,50 lei, onorariu care nu este stabilit în funcție de activitatea depusă, iar cenzurarea acestui onorariu proporțional cu activitatea depusă fiind permisă numai în situațiile expres reglementate prin art. 670 alin. (2) C. pr. civ. corelativ cu executarea de către debitor a obligației de îndată după primirea somației emisă potrivit art. 668 C. pr. civ., or în cazul de față debitorul nu au administrat proba îndeplinirii obligației conform titlului executoriu constituit de dec. civ. nr. 35/2012 a Trib. Brașov. În consecință, în considerarea celor expuse, s-a reținut că executarea silită este derulată în condiții de legalitate astfel încât este neîntemeiată cererea de anulare a acestei proceduri execuționale pentru motivele invocate și analizate anterior și în consecință și cererea de suspendare a executării silitе.

Împotriva acestei hotărâri contestatorul a declarat apel, înregistrat la Judecătoria Brașov în data de 22.01.2024 și la Tribunalul Brașov în data de 05.02.2024, prin care a solicitat: admiterea apelului, să se anuleze sent. civ. nr. 10927/20.11.2023 pronunțată de Jud. Brașov și având în vedere că instanța în mod greșit s-a pronunțat fără a analiza temeinicia tuturor cererilor formulate în cauză, echivalând cu soluționarea procesului fără a intra în judecata fondului, să se dispună trimiterea cauzai spre rejudecare instanței de fond. În secundar să se admită apelul formulat, să se schimbe în tot sent. civ. nr. 10927/20.11.2023 pronunțată de instanța de fond și în rejudecare să se admită cererea de apel și respingerea contestației la executare. Apelanta a susținut că instanța de fond a pronunțat o hotărâre nemotivată și nelegală, fără a analiza în mod temeinic toate cererile formulate și fără a intra în fondul cauzei. În acest sens, a considerat că soluționarea a fost una superficială, întrucât apărările și probele depuse nu au fost examinate corespunzător. În secundar, apelanta a solicitat schimbarea în tot a sentinței apelate, și, în rejudecare, admiterea contestației la executare așa cum a fost formulată inițial. De asemenea, apelanta a solicitat suspendarea executării silitе până la soluționarea apelului, invocând necesitatea suspendării pentru a evita continuarea unei executări nelegale care s-ar desfășura în lipsa unei încuviințări judecătorești. În acest sens, apelanta a criticat soluția instanței de fond, arătând că starea de drept și de fapt au fost greșit reținute, iar instanța a emis o hotărâre eronată, bazată pe o interpretare greșită a probelor administrate în cauză. Ea a subliniat că instanța de fond nu a analizat în mod concret și individual apărările sale și a apreciat în

mod incorect că nu a contestat caracterul executoriu al titlului, deși acest aspect fusese clar menționat încă de la începutul contestației.

Prin dec. civ. nr. 291/A.P. pronunțată în data de 28.03.2024 de Trib. Brașov în acest dosar, s-a admis cererea de suspendare a executării provizorii a sent. civ. nr. 10927/2023 a Jud. Brașov, formulată de apelanta contestatoare. În apel s-a administrat proba cu înscrisuri.

La termenul din data de 04.06.2024 Tribunalul a anulat cererea de intervenție accesorie în interesul creditoarei formulată de terța persoană L.P., ca netimbrată.

Instanța de apel, la termenul din data 17.09.2024 a invocat și pus în discuție, din oficiu, ca și motiv de ordine publică, nulitatea executării silite raportat la caracterul de titlu executoriu a sent. civ. nr. 1642/23.02.2018, pronunțate de Jud. Brașov, în dosarul nr. .../197/2017 și a dispozițiilor art. 906 C. pr. civ., în forma în vigoare la data înregistrării cererii de executare silită pe rolul executorului judecătoresc.

Tribunalul a constatat următoarele: (...)

În ceea ce privește contestația la executare silită, apelantul-contestator deși a invocat mai multe motive care, așa cum a reținut prima instanță, sunt neîntemeiate, a omis să invoce principalul motiv și cel mai important, care ar fi dus la anularea întregii executări silite, respectiv faptul că hotărârea judecătorească pusă în executare nu este titlu executoriu și nu poate fi pusă în executare.

Deși a susținut că a invocat și acest aspect, se constată din motivarea contestației la executare că nu a fost invocat, făcând referire doar prin apelul formulat la faptul că nu s-a urmat procedura prevăzută de art. 906 C. pr. civ., însă partea apelantă nu poate invoca motive noi ale contestației la executare direct în apel, potrivit art. 478 alin. (3) C. pr. civ.

Cu toate acestea, instanța nu este ținută de termenul de exercitare a contestației la executare, astfel încât ea poate invoca, din oficiu, oricând în cursul judecății, nulitatea absolută a actelor de executare, inclusiv în apel, așa cum este și opinia în doctrină.

Cel mai important motiv care trebuia invocat, și pe care instanța de apel l-a invocat din oficiu, în exercitarea rolului său activ, cât și pentru respectarea principiilor echității și aflării adevărului în cauză, constă în faptul că, ceea ce s-a pus în executare este o sentință care potrivit legii nu este executorie, respectiv sent. civ. nr. 1642 pronunțată de Jud. Brașov la data de 23.02.2018.

Această hotărâre a fost pronunțată în temeiul art. 906 alin. (1) și (2) C. pr. civ., având în vedere executarea silită pornită pentru executarea obligațiilor cuprinse în titlu executoriu reprezentat de dec. civ. nr. 35/30.01.2012 pronunțată de Trib. Brașov, executarea silită fiind încuviințată prin încheierea ședinței camerei de consiliu din data de 16.05.2017 de încuviințare a executării silite. Conform art. 24 C. pr. civ., „dispozițiile legii noi de procedură se aplică tuturor proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare”. Pentru procesele și executările în curs la data intrării în vigoare a legii noi, se aplică în continuare dispozițiile vechii legi de procedură. În cazul executării silite începute în 2017, trebuie analizată forma în vigoare a art. 906 la acel moment. Potrivit art. 906 C. pr. civ. (în forma în vigoare în anul 2017, la data deschiderii dosarului de executare silită care a stat la baza pronunțării sentinței care este pusă în executare în dosarul execuțional nr. 182/2022 al B.E.J. D. S. E.): „(1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare. (2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul

executoriu. (3) Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației. (4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților. (5) Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. (6) Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie. (7) Acordarea de penalități în condițiile alin. (1)-(4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 892 sau ale dreptului comun".

Aplicarea procedurii prevăzute de art. 906 C. pr. civ. privește doar obligațiile care nu pot fi aduse la îndeplinire decât de către debitorul însuși, sfera sa de aplicare fiind deci limitată la obligațiile *intuitu personae*. Prin încheierea pronunțată în condițiile alin. (4) instanța fixează suma definitivă datorată cu titlu de penalități, în raport de numărul de zile care s-au scurs de la data stabilirii lor. Instituirea a două proceduri, de stabilire a cuantumului penalității, în condițiile art. 906 alin. (2) și alin. (3) C. pr. civ., și de fixare a sumei definitive, conform art. 906 alin. (4) C. pr. civ., a avut ca menire să confere debitorului un răgaz suficient (de minim 3 luni de la data comunicării primei încheieri, de stabilire a valorii penalității) pentru ca, sub amenințarea iminentă a unor penalități, acesta să își execute în natură obligația *intuitu personae* asumată.

Raportat la art. 906 alin. (4) și (6) C. pr. civ., încheierea pronunțată în aplicarea prevederilor art. 906 alin. (1) și (2) C. pr. civ., nu poate fi pusă în executare, ci doar încheierea de stabilire a sumei definitive datorate cu titlu de penalități creditorului poate fi pusă în executare silită. Această sumă definitivă poate fi stabilită doar de către instanța de judecată, nu de către creditor sau de către executorul judecătoresc. Or, creditorul nu a parcurs procedura prevăzută de art. 906 alin. (4) C. pr. civ. pentru stabilirea de către instanță a sumei definitive datorate de către debitor, iar încheierea care stă la baza executării silite, prin care s-au stabilit doar penalitățile pe zi de întârziere, nu este executorie.

În prezenta cauză, Judecătoria Brașov a încuviințat executarea silită a acestei sentințe, cu eludarea dispozițiilor legale, iar executorul judecătoresc a procedat la calculul penalităților în sumă de 445.600 lei, pentru perioada 23.02.2018-03.09.2019 (557 zile * 800 lei/zi), cu încălcarea flagrantă a legii.

Instanța constată că, raportat la data deschiderii dosarului de executare silită care a dus la pronunțarea sent. civ. nr. 1642 a Jud. Brașov, la data de 23.02.2018 și dispozițiile legale aplicabile executării silite, se aplică și dec. ICCJ nr. 16/2017 dată în completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care a stabilit că: *În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) C. pr. civ. nu este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive datorate de debitor cu titlu de penalități.*

Prin urmare, având în vedere că se aplică prevederile art. 906 alin. (4) C. pr. civ., înainte de modificarea acestora prin Legea nr. 310/2018, chiar dacă se proceda la sesizarea instanței de executare, în temeiul art. 906 alin. (4) C. pr. civ., nu s-ar fi putut stabili penalități definitive decât pentru un interval de 3 luni, în niciun caz direct pentru un an și jumătate, cum a procedat executorul judecătoresc cu încălcarea competenței sale, dar și a dispozițiilor legale.

Având în vedere aceste considerente, întreaga executare silită s-a impus a fi anulată, față de inexistența unui titlu executoriu apt pentru a fi pus în executare, inclusiv a încheierii

de încuviințare a executării silit. Față de cele reținute anterior, nu se mai impunea analizarea celorlalte motive de apel invocate de către apelanta-contestatoare.

Față de aceste considerente Tribunalul a admis apelul formulat de apelantul-contestator împotriva sent. civ. nr. 10927/20.11.2023 pronunțată de Jud. Brașov și în consecință: a modificat în parte sentința atacată în sensul că *a admis contestația la executare și a anulat toate actele de executare silită* efectuate în dosarul execuțional nr. 182/2022 al B.E.J. S. E. D. A *anulat încheierea de încuviințare a executării silit* pronunțate la data de 05.10.2022 de către Judecătoria Brașov. A menținut soluția de respinge a cererii de suspendare a judecării.

2. Poate instanța de apel să invoce din oficiu nulitatea absolută a actelor de executare silită efectuate, chiar dacă aceste motive nu au fost invocate de către contestator prin motivarea contestației la executare?

Problema care se ridică în speța redată mai sus este aceea dacă instanța de apel poate invoca, *din oficiu*, oricând în cursul judecării, *nulitatea absolută a actelor de executare silită* efectuate, chiar dacă aceste motive *nu au fost invocate de către contestator* prin motivarea contestației la executare.

La o primă vedere acest lucru nu ar fi interzis având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) C. pr. civ.¹ conform căroră: „*nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător sau, după caz, de procuror, în orice stare a judecării cauzei, dacă legea nu prevede altfel*”.

Cu toate acestea *apreciem fundamental greșită* soluția prin care instanța de apel a înțeles să invoce ea însăși din oficiu noi motive de contestație la executare apte să conducă la nulitatea absolută a tuturor actelor de executare silită efectuate în dosarul execuțional.

Instanța de apel reține în mod explicit faptul că apelantul-contestator, deși a invocat mai multe motive care, așa cum a reținut prima instanță, sunt neîntemeiate, – a omis să invoce principalul motiv și cel mai important, care ar fi dus la anularea întregii executări silit, respectiv faptul că *hotărârea judecătorească pusă în executare nu este titlu executoriu* și nu poate fi pusă în executare.

Totodată, a apreciat că instanța nu este ținută de termenul de exercitare a contestației la executare, astfel încât ea poate invoca chiar *din oficiu, oricând în cursul judecării*, nulitatea absolută a actelor de executare, inclusiv în apel, așa cum este și opinia în doctrină.

În acest sens instanța de apel se raportează la o opinie mai veche exprimată în literatura de specialitate potrivit căreia: „*referitor la momentul invocării nulității, în procedura de executare, aceasta trebuie invocată până la expirarea termenului în care se poate face contestație la executare. Deosebirea constă în aceea că nulitățile absolute pot fi invocate și direct în cursul judecării apelului sau recursului împotriva hotărârii pronunțate în contestația la executare, în vreme ce nulitățile relative pot fi invocate numai prin contestația la executare*”².

Acest punct de vedere a fost exprimat inițial chiar după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă³ și a fost ulterior nuanțat în sensul că: „*în schimb, cauzele de nulitate absolută nu vor putea fi invocate direct în calea de atac a apelului exercitat împotriva încheierii date de instanța de executare, nici de către debitor și nici de către*

¹ Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în M. Of. nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

² A se vedea E. Oprina, I. Gârboleanu, *Tratat teoretic și practic de executare silită*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2013, pp. 43-44.

³ Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în M. Of. nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare.